

ling udtalt den Formening, at nu, da der i saa høj Grad kræves Arbejde, kunde man meget godt arbejde 9—10 Timer i Stedet for de nu almindelige 8 Timer. Dette Krav er ganske ulogisk, thi der kan særdeles godt skabes tilstrækkeligt med 8 Timers Arbejde. Der foreligger aldeles intet om, at Verden ikke skal kunne klare sig med, hvad der virkelig kan produceres i 8 Timer. Om fornødent har man jo Lov til at gaa med 2 Hold Arbejdere i Døgnet eller i visse Virksomheder med 3 Hold, om man vil. Man er jo meget vel i Stand til at indføre skiftende Hold. Skal man have meget Arbejde udført, Gud bevares, og har man Arbejderne til Raadighed, saa er der Udveje. De 8 Timer er fuldt tilstrækkeligt. Man behøver ikke at overlaste den enkelte Arbejder med 9—10—12 Timer. Nej, det, det gælder om, er, at der bliver arbejdet i Arbejdstiden, det erkender jeg, og at Lysten til at arbejde i Arbejdstiden tilvejebringes af dem, der har Midler og Magt dertil, paa den Maade, at man giver Arbejderne rimelige og gode Kaar, saaledes at der bliver Lykke og Livsindhold i Arbejdernes Liv. Der er aldeles ikke i Danmark opstaaet nogen Trang til en længere Arbejdstid end den, der nu heldigvis er blevet den almindelige, den Paastand afvises ogsaa ganske derved, at der i Øjeblikket findes over 10 000 arbejdsløse her i Landet. Der har hele Sommeren været arbejdsløse, en 6 000—8 000 i alt Fald, og af det, jeg før har sagt, fremgaar det, at Taler om, at det er Folk, som ikke vil bestille noget, er ganske uvederhæftig. Nej, der har været Mulighed for at faa arbejdsløse hele Aaret igennem og er det fremdeles, og før man har søgt at skaffe disse Arbejde, samt om fornødent at bringe andre Arbejdsmetoder i Anvendelse, er der ingen Grund til at jamre over den korte Arbejdstid og kræve den forlænget. Den Reservearmé, som de arbejdsløse udgør og alle Dage har betydet for Samfundet, den maa afskaffes, det er et af Midlerne til at skabe bedre, ordnede og rolige Tilstande.

Det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt, hvis Raab om Arbejde jeg altsaa istemmer, er imidlertid meget inkonsekvent, thi i den samme Tale siger det ærede Medlem paa Spalte 417: „Jeg vil bede den paagældende højtærede Minister og det ærede Finansudvalg om at tage under alvorlig Overvejelse, om det dog ikke kunde være muligt at udsætte forskellige af de Arbejder, som er bragte i Forslag paa Finansloven, saaledes at den store Ud-

giftssum, som § 26 angiver, kunde nedbringes ganske betydeligt. Der er baade under Jernbanevæsenet og under Post- og Telegrafvæsenet bragt ret rigelige Nyanlæg i Forslag“. Alt det skal efter det ærede Medlems Mening stryges, men et Par Sekunder før eller efter, at det ærede Medlem udtalte dette, raabte det ærede Medlem: Det, Samfundet trænger til, er Arbejde! Altsaa, Arbejdsløsheden skal forøges, men samtidig skal det ærede Medlem og hans Meningsfæller kunne rejse rundt og fortælle, at Arbejderne er Dovenkroppe, som intet vil bestille. Det forekommer mig i høj Grad urigtigt og inkonsekvent at optræde paa den Maade. Der er, som alt sagt, 10 000 arbejdsløse nu, og der er kun Grund til at vente Forværrelse af dette Forhold; derfor bør ethvert Forslag om Iværksættelse af Arbejder ganske sikkert ikke mødes paa den Maade, hvorpaa det er mødt fra det ærede Medlems Side, men tværtimod mødes med et Ønske som det, der ogsaa ergaaet gennem adskillige andres Taler, f. Eks. den Tale, som blev holdt af det ærede 9de Medlem for Odense Amt (Jensen-Sønderup), som har beskæftiget sig med Arbejdsløshedsspørgsmaalet. Fra hans Side blev det meget stærkt fremhævet, hvor ønskeligt det var, at Arbejder blev iværksat, og hans Ønske billiger jeg fuldt ud, ogsaa hans Ønske om, at der maa blive sat mere Fart paa de forskellige Embedsinstitutioner, der har med Iværksættelsen af offentlige Arbejder at gøre.

Vil man imidlertid forøget Produktion og højnet Ansvarsfølelse baade blandt Arbejderne og i Samfundslivet. — og det er mit Formaal, jeg har aldeles intet Ønske om, at den Opfattelse skulde brede sig mellem Arbejderne, at det gælder at bestille saa lidt som muligt, jeg misbilliger enhver Ytring i den Henseende —, vil man højnet Ansvarsfølelse og forøget Produktion, maa man ogsaa komme Arbejderne i Møde og søge at forstaa de Følelser, der behersker Arbejderne, og ikke blot angribe dem og sigte dem paa uærlig Vis for Handlinger, de ikke begaar. Hvis man vil, at Arbejderne skal føle Tiltro og Arbejdsglæde, skal man yde dem et saadant Udbytte af deres Arbejde, at de opnaar gode Kaar, Kaar, som kan medføre Lykke og Livsindhold ogsaa for Arbejderne. Saa skal man indrømme dem en rimelig Arbejdstid og ikke møde op med Krav om, at de godt kan arbejde et Par Timer mere. Og dernæst skal man vise Arbejderne Tillid og ikke ved enhver mulig Lejlighed den Mistillid, som kommer